Διαταραχές ούρησης σε ασθενή με νόσο αποσυμπίεσης (νόσο των δυτών): παρουσίαση ενδιαφέροντος περιστατικού.

Παπαθανασίου Κωνσταντίνος[1], Μυκονιάτης Ιωάννης[1], Σγουτζάκος Σωκράτης[2], Τσιόγγα Αικατερίνη[1]

[1]Α' Ουρολογική Κλινική ΑΠΘ, ΓΝΘ «Γ. Γεννηματάς»

[2]Φυσίατρος, Κέντρο Αποκατάστασης Ευεξία

Εισαγωγή

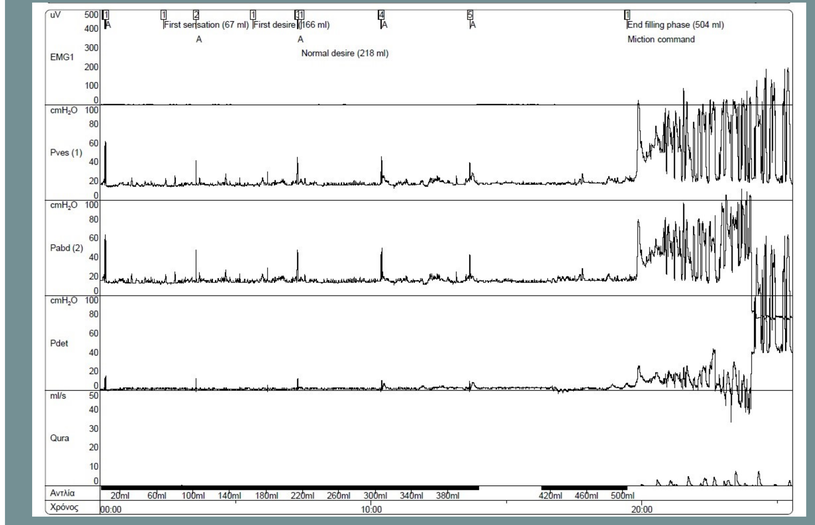
Η νόσος των δυτών ή νόσος αποσυμπίεσης (decompression sickness) είναι μία κατάσταση, που προκαλείται όταν αέρια (άζωτο) εξέρχονται από την κατάσταση διάλυσης στην οποία βρίσκονται και εισέρχονται με τη μορφή φυσαλίδων στην κυκλοφορία και στους ιστούς του σώματος σε περιπτώσεις ταχείας μείωσης της πίεσης (αποσυμπίεση). Εφόσον οι φυσαλίδες μπορούν να μετακινηθούν σε οποιοδήποτε σημείο του σώματος, η νόσος μπορεί να προκαλέσει πολλά συμπτώματα από αρθραλγίες μέχρι παράλυση και θάνατο. Οι διαταραχές του ουροποιητικού συνήθως εμφανίζονται στην οξεία φάση και συχνά προηγούνται των κινητικών διαταραχών.

Υλικό & Μέθοδος

Περιγράφεται η περίπτωση άρρενος ασθενούς, 22 ετών, με νόσο των δυτών με ορθοκυστικές διαταραχές, ο οποίος διεκομίσθη στο Ιατρείο Νευροουρολογίας της κλινικής μας από το Κέντρο Αποκατάστασης, όπου νοσηλευόταν, για εκτίμηση και διενέργεια ουροδυναμικού ελέγχου.

Παρουσίαση περιστατικού

Μετά από κατάδυση σε μεγάλο βάθος και ταχεία άνοδο στην επιφάνεια, ο ασθενής εμφάνισε απώλεια συνείδησης. Κατά την εισαγωγή του στο νοσοκομείο ανεδείχθη υποδόριο εμφύσημα τραχήλου, εκτεταμένο πνευμομεσοθωράκιο, πνευμοθώρακας άμφω και παρουσία αέρα σε κλάδους της πυλαίας φλέβας. Τέθηκε σε θεραπεία αποσυμπίεσης και νοσηλεύτηκε βελτιούμενος έως τη μεταφορά του σε Κέντρο Αποκατάστασης, όπου μετά την αφαίρεση του καθετήρα κύστεως εμφάνισε επίσχεση ούρων, οπότε και παραπέμφθηκε για περαιτέρω εκτίμηση στο Ιατρείο Νευροουρολογίας της κλινικής μας, ένα μήνα μετά την έναρξη της νόσου.

Εικόνα 1: Γράφημα ουροδυναμικού ελέγχου

Στο ιατρείο ο ασθενής εμφανίζεται τετρακινητικός με καλή μυϊκή ισχύ.
Ο ουροδυναμικός έλεγχος ανέδειξε φυσιολογική χωρητικότητα, ευενδοτότητα και αισθητικότητα της κύστης με επαγόμενη από βήχα υπερλειτουργία του εξωστήρα χαμηλών πιέσεων, καθώς και υποσυστολία του εξωστήρα, που οδηγεί σε ούρηση μόνο με συμμετοχή των κοιλιακών μυών *(Εικόνα 1)*.

Στον ασθενή συνεστήθη η αποφυγή των ελεύθερων ουρήσεων και έναρξη διαλειπόντων αυτοκαθετηριασμών, στη διενέργεια των οποίων προσαρμόστηκε άριστα.

Συμπέρασμα

Οι διαταραχές ούρησης είναι μία συχνή εκδήλωση της νόσου των δυτών, συχνά στην οξεία φάση της. Είναι σημαντικό οι ασθενείς αυτοί να διαγιγνώσκονται έγκαιρα και να ξεκινούν άμεσα θεραπεία αποσυμπίεσης, που θα οδηγήσει και σε πιθανά ταχύτερη βελτίωση των βλαβών.

Βιβλιογραφία

1. Dounis A, Mitropoulos D. Urinary problems in decompression sickness. Paraplegia. 1986 Feb;24(1):20-5.

2. Decavel P, Bonniaud V, Joassin R, Pérennou D. Neurogenic bladder dysfunction a main disability of decompression sickness: a case report. Ann Readapt Med Phys. 2007 Apr;50(3):174-8.